

[Koføed.]

om, hvad det her spørgsmål drejer sig om. Det er håbløst at diskutere.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre er ikke meget tilhænger af, at man skal træffe en række afgørende beslutninger via dagsordensforslag. Vi er mere tilhængere af, at man nu kommer i gang med de egentlige forhandlinger, hvor man virkelig kan få tingene undersøgt.

Fremskridtspartiets dagsordensforslag finder vi helt urimeligt, men i øvrigt betegnende for den fremgangsmåde, partiet anvender.

Socialistisk folkepartis dagsordensforslag er trods alt noget mere fornuftigt, men jeg er enig i hr. Koføeds og hr. Søren B. Jørgensens motivering, at det ville være ganske urimeligt at stille den danske regering i den situation, at man ikke i givet fald kan nedlægge en protest mod de ting, som vi mener der er grund til at protestere over for.

Med hensyn til selve debatten skal jeg kun lige vende mig lidt til hr. Erlendsson, der siger, at man fra fremskridtspartiets side meget gerne vil gøre noget ved det. Så lytter man jo og spørger sig selv: hvad er det egentlig, fremskridtspartiet vil gøre ved det? Hvordan vil man løse problemerne? Det eneste, vi har hørt her i dag, er i realiteten: væk med indkomstskatten, og det er fra anden side motiveret, hvorfor det ikke hjælper så stærkt i den givne situation. Det bliver nok en langtidsløsning. Andet har man altså ikke at byde i den nuværende situation. Vi andre har dog prøvet på efter evne at pege på konkrete ting, der kunne tages med i forhandlingen, som ikke er patentløsninger, men som hver for sig alligevel kan være med til at lempe på den meget prækære situation i øjeblikket.

Hvad har vi hørt fra fremskridtspartiets side? Nu er chancen der for hr. Erlendsson, hvis han virkelig har noget konkret at byde på. Det kunne dog være interessant. Vil man fra fremskridtspartiets side tilsidesætte alle advarsler fra biologerne? Vil man bryde alle internationale aftaler? Man stemte fra partiets side imod en statsgarantiordning, og jeg mener, jeg kan mindes noget om, at der engang var noget med havnene, som man syntes, at fiskerne selv skulle have lov til at betale. Er man indstillet på at være

med til økonomisk på en eller anden måde at løse fiskernes nuværende situation?

Så gentager hr. Erlendsson sin påstand om de dårlige forhandlere. Jeg synes, det er en grov påstand. Jeg synes, den kræver et bevis, hvis man skal have den mindste respekt for den, der fremsætter den. Hvor var det vore forhandlere har svigtet? Må vi få bare et enkelt konkret eksempel. Det forekommer mig at være uanstændigt, at man fastholder denne påstand uden at fremføre skygge af bevis. Hr. Erlendsson! Må vi bede om beviset.

Lowzow (KF):

Også jeg tænkte, at nu kommer vi ud for en sjov debat for en gangs skyld, hvor der er noget til den sidste runde. Fremskridtspartiet har haft ordet flere gange i dag, så jeg tænkte, at først får vi sådan en generel indføring i emnet, så en meget bred historisk opbygning, og så kommer der noget til sidst. Nu var der virkelig nogen interesse i at føre den sidste ende af debatten, hvor det ellers tit tynder ud. Men det blev ikke til andet end en oplæsning af essensen af de to første taler, og det kunne ikke tilføre debatten nogen nye forslag, endsiige nogen forslag i det hele taget.

Så jeg må tage den skuffelse og konstatere, at det, hr. Erlendsson sagde var tilført folketinget i dag ved denne debat, det var, at regeringens repræsentant kan møde styrket frem til genforhandlinger. Hvilke genforhandlinger det er, det drejer sig om, ved jeg ikke, men at det er en styrket repræsentant for regeringen, der kan forlade dette lokale, det kan jeg give hr. Erlendsson fuldstændig ret i. Jeg kan tilslutte mig den støtte og den tankegang, uden det dog skal overfortolkes på nogen måde.

Jeg vil sige til dem, der har været tilhørere her i salen i dag, jeg vil sige til erhvervet, at man, når vi skal til at forhandle i den kommende tid, dog skal tænke på, at det er en kendsgerning, at hver gang noget erhverv, hver gang nogen erhvervsgren er kommet og har bedt om støtte fra staten, så er det noget, der i realiteten giver tab af frihed. Så man skal overveje meget stærkt, hvilke løsninger man vælger, hvilke fremgangsmåder man beder om og ønsker sig, for trods alt er det rarest at klare tingene i den størst mulige frihed.